ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΝΑΣΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ;

Παρὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐπαναστάσεως ἡ κατάστασις δὲν ἔχει πλήρως ἀποσαφηνισθῆ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ, Ο ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Ἰούνιος. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ποιὸς κυβερνᾷ στὴν Τουρκίαν; Ὄχι, βεβαίως, ἡ κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τεχνικοὺς ποὺ λαμβάνουν διαταγὰς ἀπὸ τοὺς στρατιωτικούς. Καὶ ἀπὸ τοὺς στρατιωτικούς, τοὺς «ἀνηψιοὺς τῶν νεοτούρκων», ποὺ ἔκαναν τὸ «τελειώτερον πραξικόπημα» τοῦ αἰῶνος μας, ποῖος κρατεῖ τὴν ἐξουσίαν; Ὁ στρατηγὸς Γκιουρσὲλ ἢ ὁ στρατηγὸς Μαντάναγλου, διοικητὴς τῆς μεραρχίας τῆς Ἀγκύρας ποὺ, ὁσονδήποτε καὶ ἂν παραμένει εἰς τὴν σκιάν, φαίνεται πὼς εἶναι ὁ πραγματικὸς «ἰσχυρός»; Εἶναι δύσκολον ν' ἀπαντήσῃ κανεὶς εἰς αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν φαίνεται ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ βιάζονται νὰ ἀποδώσουν τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς πολιτικούς. Καὶ ἄλλοι στρατηγοί, ἥρωες προσφάτων στρατιωτικῶν πραξικοπημάτων «πρὸς διάσωσιν τῆς Δημοκρατίας» — ὡς ὁ Μωχαμὲντ Ἀγιοὺμπ τοῦ Πακιστάν, ὁ Ἀμπντὲλ Καρὶμ Κασὲμ τοῦ Ἰράκ, ὁ Μουχαμμὲντ Ἀμποὺντ τοῦ Σουδὰν — δὲν ἐπέδειξαν προθυμίαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐξουσίαν. Ἄλλωστε, θὰ πρέπει νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅπου τὰ 86% τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἀναλφάβητοι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ πραξικοπήματος ἀμέσως τὰς τύχας τῆς χώρας εἰς ἐκλογεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ ποὺ τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ προσέλθουν εἰς τὰς κάλπας, θὰ κυριαρχοῦνται, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὑπὸ μεγάλου μίσους ἐναντίον τῶν αὐτουργῶν τοῦ πραξικοπήματος.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ἡ «ἀτλαντικὴ ἐπανάστασις», ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν οἱ ἀξιωματικοί, ἤρεσεν εἰς τοὺς διανοουμένους, εἰς τοὺς δημοσιογράφους, τοὺς ὁποίους ὁ Μεντερὲς ἔρριπτεν ἀπὸ τὴν μίαν φυλακὴν εἰς τὴν ἄλλην, εἰς τοὺς φοιτητὰς καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Καί, πιθανῶς, δεδομένου ὅτι αἱ ἐπαναστάσεις ἀρέσουν πάντοτε εἰς τὰς ἀκαλλιεργήτους μάζας, ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ ἄρεσε καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀγκύρας, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀντελήφθησαν ἀκόμη ὅτι ἡ Τουρκία θὰ διέλθῃ ἀπαραιτήτως μίαν περίοδον αὐστηρᾶς πειθαρχίας, διὰ νὰ ἐπουλωθοῦν αἱ οἰκονομικαὶ πληγαὶ ποὺ ἔχει ἀφίσει εἰς τὴν χώραν ἡ διακυβέρνησις τοῦ Μεντερές. Μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας, ὅταν θὰ ἀρχίσουν τὰ περιοριστικὰ μέτρα, εἶναι πιθανὸν ὅτι πολλοὶ θὰ νοσταλγοῦν τὸ παλαιὸν καθεστώς.

Εἶναι βέβαιον ὅτι πρῶτοι θὰ τὸ νοσταλγήσουν οἱ ἀγρόται, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀποτελοῦν τὰ τρία τέταρτα τῶν ἐκλογέων. Διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ψήφους των, ὁ Μεντερὲς τοὺς εἶχεν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν καταβολὴν τῶν φόρων καί, παραβιάζων τὸ Σύνταγμα ποὺ ἐπιβάλλει τὸν διαχωρισμὸν μεταξὺ τῆς Μουσουλμανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους, εἶχε ρίψει τὸ σύνθημα: «Ἕνα καινούργιο τζαμὶ σὲ κάθε χωριό». Πῶς θὰ ἀντιδράσουν οἱ ἀγράμματοι καὶ προληπτικοὶ χωρικοὶ τῆς Ἀνατολῆς, ὅταν ἰδοῦν νὰ καταφθάνῃ ὁ εἰσπράκτωρ τῶν φόρων καὶ ὅταν θὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ τὸν Μουεζίνην ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις ἐδέσμευσεν τὰς εἰσφορὰς διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων τζαμιῶν;

Δὲν θὰ πρέπει νὰ κατηγορηθοῦν ἀπολύτως τὰ μέλη τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως» διὰ τὸ ὅτι φροντίζουν νὰ ἀναθέσουν ὅλας τὰς ἐξουσίας εἰς τὸν γηραιὸν Ἰνονοῦ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δεκατριῶν ἐτῶν ποὺ παρέμειναν εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι, τὸ 1950 ἐπέτρεψαν τὴν διεξαγωγὴν τῶν πρώτων ἐλευθέρων ἐκλογῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Τουρκίας. Τὸ ἔκαμαν, ὅμως, μόνον ἀφοῦ παρεσκεύασαν ἕναν «νόθον ἐκλογικὸν νόμον» ὁ ὁποῖος, ὡς ἐλέχθη ἤδη, ἀπέβη πρὸς ὄφελος τοῦ Μεντερές. Ἐξ ἄλλου, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐὰν προεκηρύσσοντο ἐκλογαὶ ἐντὸς τῶν προσεχῶν μηνῶν, οἱ Λαϊκοὶ τοῦ Ἰνονοῦ θὰ κατελάμβανον — ἔστω καὶ μὲ κατάργησιν τοῦ παλαιοῦ «νόθου ἐκλογικοῦ νόμου» — ὅλας σχεδὸν τὰς ἕδρας τῆς Βουλῆς. Τὸ Δημοκρατικὸν Κόμμα κατεστράφη μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Μεντερὲς τὰ δὲ νεοϊδρυθέντα ἢ ἀνανεωθέντα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς κόμματα εἶναι οὐσιαστικῶς ἀσήμαντα.

Κατὰ τὴν τετραήμερον παράλυσιν τῆς δημοσίας ζωῆς, λόγω τοῦ Μπαϊραμίου, τὰ μέλη τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης», ἐπραγματοποίησαν ἐπανειλημμένας συσκέψεις διὰ νὰ χαραχθῇ μία συγκεκριμένη καὶ ἑνιαία γραμμὴ ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν αἱ ἀντιφάσεις καὶ ἡ ἀστάθεια αἱ ὁποῖαι ἐχαρακτήριζον τὰς δύο πρώτας ἑβδομάδας τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ νέου καθεστῶτος.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, παρ' ὅλην τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ παραμείνουν πιστοὶ εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο., δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποκλείωμεν ὅτι οἱ «ἀνηψιοὶ τῶν Νεοτούρκων» θὰ προβάλουν συγκεκριμένα αἰτήματα πρὸς τοὺς συμμάχους, ὡς ἤρχισεν ἤδη νὰ πράττῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Σελὶμ Σαρπέρ, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι: «Ἡ Τουρκία ὀφείλει νὰ κατέχῃ σημαντικωτέραν θέσιν ἐντὸς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.». Εἶναι, ὅμως, πιθανώτατον, ὅτι οἱ κυβερνῆται τῆς Ἀγκύρας θὰ καταλήξουν εἰς τὸ νὰ ζητήσουν μόνον νέα δάνεια ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἡ βοήθεια τῶν ὁποίων ἔχει ἤδη ἀνέλθη εἰς τρία δισεκατομμύρια δολλάρια. Καὶ εἶναι ἀκόμη πιθανὸν ὅτι θὰ ἀπορρίψουν τὸν ἐπιτευχθέντα εἰς Λονδῖνον καὶ ὑπογραφέντα εἰς Ζυρίχην συμβιβασμὸν διὰ τὴν νῆσον Κύπρον.

Εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, τὰ μέλη τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Ἑνότητος» θὰ πρέπει νὰ ἀποφασίσουν ἐὰν συμφέρῃ νὰ ρίπτουν εἰς τὸν βόρβορον τὸν Μεντερὲς καὶ τὸν Μπαγιάρ, παίζοντες, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸ παιχνίδι τοῦ Ἰνονοῦ. Εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ «Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἑνότητος» ἀπέρριψεν τὰς παραλόγους κατηγορίας ἐναντίον τοῦ Μεντερὲς περὶ πολτοποιήσεως τῶν πτωμάτων τῶν ἀντιπάλων του ἢ περὶ ἀποκρύψεως εἰς τὰ ψυγεῖα πενήντα πτωμάτων φοιτητῶν. Μετὰ τὸ «κυνήγι τῶν πεθαμένων», τὸ διεξαχθὲν ὑπὸ τῶν ξένων δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν ὡς καὶ αὐτὸ τὸ νεκροταφεῖον τῆς Ἀγκύρας διὰ ν' ἀνακαλύψουν τὰ πτώματα αὐτά, ἐκπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως κατέληξεν εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ «παρεξηγήσεως»: τὰ θύματα περὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο λόγος ἦσαν, κατ' αὐτόν, μόνον οἱ γνωστοὶ 21 φοιτηταί, φονευθέντες κατὰ τὰ ἐπεισόδια τῆς 18ης Ἀπριλίου.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΑΣΕΡ;

Ἐν ἀναμονῇ τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῆς «Ἐπιτροπῆς» — ἢ τῆς ἐκβάσεως τοῦ περὶ ἐπικρατήσεως ἀγῶνος μεταξὺ τῶν μελῶν της — ὅλα τὰ ἔκτακτα μέτρα ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν, ἐξαιρέσει τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος κατηργήθη. Οὐδεὶς Τοῦρκος ὑπήκοος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν. Αἱ τραπεζιτικαὶ καταθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι δεσμευμέναι. Ἡ νῆσος Πλάτη εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρμαρᾶ βρίθει ἐξορίστων βουλευτῶν, ἀρχηγῶν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων. Τὰ τηλέφωνα ἐλέγχονται καὶ αἱ ἐφημερίδες, παρ' ὅλον ὅτι ἀνέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν νὰ γράφουν ὅ,τι θέλουν, ἀποφεύγουν τὰς ἐπικρίσεις ἐναντίον τῶν νέων ἀρχόντων. Ἐφημερίδες αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιδείξουν πνεῦμα ἀνεξαρτησίας, ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ λέγουν ὅτι «πρέπει νὰ παραμένουν πισταὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀτατούρκ». Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εἶναι βέβαιοι ὅτι δὲν «θὰ πέσουν ἔξω». Σήμερον, εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅλοι θέλουν νὰ ἐμφανίζωνται ὡς διάδοχοι τοῦ «γκρίζου λύκου». Ὅλοι σπεύδουν νὰ προσκυνήσουν τὸ ἐξ ἐρυθροῦ μαρμάρου μαυσωλεῖον τοῦ Τούρκου ἡγέτου, τὸ εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ λόφου Ράστ, πλησίον τῆς Ἀγκύρας. Κατὰ τὴν τελευταίαν των ἐπίσκεψιν εἰς τὸ μαυσωλεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατέθεσαν στέφανον ὑπὸ τὰς κραυγὰς τοῦ ζητωκραυγάζοντος τὸν Γκιουρσὲλ πλήθους, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Ἑνότητος» ὡρκίσθησαν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἐπαναλαμβάνοντες τὴν φράσιν τοῦ ὕμνου τοῦ Ἀτατούρκ, ὅτι «οἱ ἀδελφοὶ δὲν πρέπει νὰ φονεύσουν τοὺς ἀδελφούς των». Παρόμοιον ὅρκον εἶχον διατυπώσει καὶ ὁ Νεγκίμπ, ὁ Νάσερ καὶ οἱ ἄλλοι νέοι ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι κατέλυσαν τὸ καθεστὼς τοῦ Φαρούκ. Δεδομένου, δέ, ὅτι ὁ Μεντερὲς παρομοιάζεται μὲ τὸν Φαρούκ καὶ ὁ Γκιουρσὲλ μὲ τὸν Νεγκίμπ, ἐρωτᾶται, εὐλόγως, ποῖος θὰ εἶναι ὁ Νάσερ τῆς Τουρκίας.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Τὴν 4ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 13ην διενεργηθήσεται ἔκτακτος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ εὑρισκομένων ἀποθεμάτων ἢ ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀποθεμάτων 15 Μ.Τ. Τεΐου μὲ ἄμεσον φόρτωσιν ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ προδιαγραφὰς τῆς ὑπ' ἀριθ. 126848) 4255)1—3—60 διακηρύξεως.

Δεκτοὶ προσφοραὶ καὶ διὰ μικροτέρας ποσότητας προτιμωμένων τῶν εἰς ἄμεσον παράδοσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουνίου 1960
Ε.Υ. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Ι. ΜΠΡΑΒΟΣ

Ο ΤΥΦΩΝ «ΜΑΙΡΗ» ΣΑΡΩΝΕΙ ΤΟ ΧΟΓΚ ΚΟΓΚ

Ὁ τρομακτικὸς τυφὼν «Μαίρη», ποὺ ἐνέσκηψεν εἰς τὴν Νότιον Κινεζικὴν Θάλασσαν ἔπληξεν ἰδιαιτέρως τὸ Χὸγκ Κόγκ, ἀπ' ὅπου διῆλθε μὲ ταχύτητα ἀνέμου 100 μιλίων. Ἀνωτέρω: Τὸ θέαμα ποὺ παρουσίαζεν ἡ κινεζικὴ συνοικία τῆς πόλεως μετὰ τὴν διέλευσιν τοῦ τυφῶνος ὁ ὁποῖος ἐξερρίζωσε δένδρα, ἀνήρπασε στέγας καὶ ἐσάρωσεν ὁλοκλήρους καταυλισμοὺς τῶν ἰθαγενῶν.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ Ε' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ὑποβρύχιο ψάρεμα: τὸ σπὸρ μὲ τὰ ἑκατομμύρια ὀπαδούς

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΑΥΞΗΘΗΚΕ ΚΑΤΑ 20% ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ΑΛΙΕΙΑ. — ΠΩΣ ΧΑΘΗΚΕ Ο ΜΕΪΝΤΑΝΗΣ

Ἡ δρᾶσις τῆς Ὁμοσπονδίας Ὑποβρυχίου Ἁλιείας

Μιὰ ὁμάδα ψαροκυνηγῶν ἀνεκάλυψε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ κοντὰ στὸ Κατάκωλο μία ἀρχαία πόλη σὲ βάθος 10 μέτρων κάτω ἀπὸ τὴ θάλασσα. Τὸ γεγονὸς αὐτό, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν ἡμερήσιο Τύπο καὶ μεταδόθηκε στὸ ἐξωτερικὸ ἀπὸ τοὺς ξένους ἀνταποκριτὲς ἔκανε πολλοὺς ποὺ δὲν εἶχαν σαφῆ ἰδέα γιὰ τὸ ἄθλημα νὰ ἀναρωτηθοῦν μήπως τὸ ὑποβρύχιο ψάρεμα εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἕνα ἁπλὸ χόμπυ ὅπως πίστευαν.

Ὑπάρχουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὴν Ἀμερικὴ 53 ἑκατομμύρια ψαροκυνηγοὶ ὠργανωμένοι σὲ σωματεῖα. Οἱ χῶρες τῆς Εὐρώπης (ἀνατολικὲς καὶ δυτικὲς) τροφοδοτοῦν τὴν σχετικὴ στατιστικὴ μὲ ἀνάλογους ἀριθμούς.

Πάνοπλοι οἱ ψαροντουφεκάδες ὁρμοῦν στὸ βυθό.

Ἡ Ἰταλία διαθέτει 600.000 ψαροτουφεκάδες. Ἀκόμη καὶ στὴν ὀρεινὴ Βουλγαρία λειτουργοῦν σήμερα 380 σωματεῖα ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὑποβρύχια ἁλιεία. Ἡ Βουλγαρία δὲν ἔχει πολλὲς σχέσεις μὲ τὴ θάλασσα, ἀλλά, ἔχει ποτάμια καὶ λίμνες. Ἐκεῖ βουτοῦν οἱ ψαροκυνηγοί της γιὰ νὰ βροῦν τὸ θήραμά τους.

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΕΙΝΑΙ 26 Μ.

Τὸ ὑποβρύχιο ψάρεμα ἔχει κατακτήσει ὅλο τὸν κόσμο. Ποῦ ὀφείλεται αὐτό; Εἶναι δύσκολο νὰ ἐξηγήσῃς τὴ μαγεία τοῦ ἀθλήματος ἂν δὲν τὴν ἔχῃς νοιώσει ὁ ἴδιος. Εἶναι ἡ συνισταμένη πολλῶν πραγμάτων. Μερικοὶ νομίζουν ὅτι τὸ κυνήγι μὲ τὸ ψαροντούφεκο εἶναι περισσότερο παιχνίδι παρὰ σπόρ. Οἱ ψαροκυνηγοὶ ἀπαντοῦν στὴν θεωρία αὐτὴ ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ ἕνα σπόρ, ἀλλὰ γιὰ πολλὰ μαζί. Ὁ κυνηγὸς πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ ξέρῃ καλὸ κολύμπι. Πολλὲς φορὲς γιὰ νὰ βρῇς τὸ θήραμα σου χρειάζεται νὰ καλύψῃς ὑπερβολικὰ μεγάλες ἀποστάσεις. Ὕστερα εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῆς καταδύσεως. Ἐδῶ ἡ ἅμιλλα ποὺ δημιουργεῖται ἀνάμεσα στοὺς ψαροκυνηγοὺς δημιουργεῖ μυθικὰ ρεκόρ. Οἱ περισσότεροι ψαροντουφεκάδες φθάνουν τὰ τρία ὡς τέσσαρα μέτρα. Οἱ καλοὶ φθάνουν τὰ 8—10 μέτρα. Πέρα ἀπὸ τὸ ὅριο αὐτὸ τὸ ψαροκυνήγι γίνεται ἐπικίνδυνο. Τὸ πανελλήνιο ρεκὸρ στὸν τομέα αὐτὸ κατέχεται ἀπὸ τὸν Μεϊντάνη μὲ 26 μέτρα. Ὁ Μεϊντάνης ἦταν ἱκανὸς καὶ θαρραλέος ψαροκυνηγὸς —ἴσως περισσότερο θαρραλέος ἀπὸ ὅσο θάπρεπε. Ἡ τελευταία κατάδυση ποὺ ἔκανε ἔξω ἀπὸ τὴν Ἰτέα τοῦ στοίχισε τὴ ζωή του. Βούτηξε καὶ δὲν ξαναβγῆκε πιὰ στὴν ἐπιφάνεια.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

Εἶναι ἀναγκαῖο στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ θιγῇ ἕνα ἐρώτημα ποὺ ἀπασχολεῖ πολὺ κόσμο. Εἶναι ἐπικίνδυνο ἄθλημα τὸ ψαροντούφεκο; Ὅλα τὰ ἀθλήματα ἔχουν τὴν ἐπικίνδυνη πλευρά τους. Δὲν ὑπάρχουν ἴσως εἰρηνικώτερα σπὸρ ἀπὸ τὰ ἀθλήματα τοῦ στίβου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ μία στιγμὴ στὴν ἄλλη ἕνα ἀκόντιο ἢ μία σφαῖρα μποροῦν νὰ μεταβληθοῦν σὲ φονικὰ ὄργανα. Οἱ ἀδαεῖς πιστεύουν ὅτι οἱ κίνδυνοι τοῦ ψαροκυνηγιοῦ προέρχονται ἀπὸ τὰ θαλάσσια ὄντα. Νομίζουν ὅτι ὁ ψαροκυνηγὸς ποὺ κατεβαίνει σὲ κάποιο βάθος περικυκλώνεται ἀπὸ μυστηριώδη ὑδρόβια ποὺ εἶναι ἕτοιμα νὰ τὸν κατασπαράξουν. Αὐτὸ εἶναι μία ἀφελὴς ἐντύπωσις ποὺ τὴν δημιουργεῖ ἡ ἄγνοια. Ὁ ψαροκυνηγὸς κατὰ τὴν περιπλάνησή του στὸ βυθὸ συναντᾷ δράκαινες καὶ σκορπιούς, ἀλλὰ τὰ ψάρια αὐτὰ ἀντιπροσωπεύουν οὐσιαστικὰ ἕνα ἀσήμαντο κίνδυνο. Ὅσο γιὰ τὰ χταπόδια ποὺ πολλοὶ τὰ θεωροῦν τρόμο καὶ φόβο τῶν βυθῶν (ἴσως νὰ τοὺς ἔπεισαν μερικὰ φὶλμ τοῦ Χόλλυγουντ) εἶναι γνωστὸ πὼς εἶναι τὰ δειλότερα θαλασσινὰ ποὺ ὑπάρχουν. Τὰ ἑλληνικὰ χταπόδια μάλιστα δὲν εἶναι ποτὲ μεγάλα. Συνήθως ἀποτελοῦν τὴ λεία τῶν ἀρχαρίων ψαροκυνηγῶν.

250 Μ. ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ!

Ἄλλοι εἶναι οἱ πραγματικοὶ κίνδυνοι τοῦ ψαροκυνηγιοῦ. Αὐτὸς ὁ ἀθλητὴς πρέπει νὰ τοὺς ἀναζητήσῃ στὸν ἴδιο του τὸν ὀργανισμό. Τὸ 1958 ἕνας ἀντιπλοίαρχος τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ὁ κ. Ι. Πασσάς, βούτηξε κυνηγῶντας μὲ ψαροντούφεκο στὰ 40 μ. Τὸ βάθος δὲν ἦταν μεγάλο δεδομένου ὅτι εἶχε συσκευὴ ὀξυγόνου. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἕνας Ἀμερικανὸς καταδύθηκε πέρυσι στὰ 192 μέτρα ἐνῶ γιὰ τοὺς Ρώσους ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι φθάνουν τὰ 250 μέτρα (χάρις σὲ τελειοποίηση τῆς ἀναπνευστικῆς τους συσκευῆς). Ὅταν ἀνέβηκε ἐν τούτοις στὴν ἐπιφάνεια ὁ κ. Πασσὰς ἦταν περίπου ἡμιθανὴς καὶ ἡ κατάστασίς του εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερα προβληματική. Οἱ εἰδικοὶ ἐγνωμάτευσαν ὅτι εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ τὴ νόσο τῶν δυτῶν. Αἰτία τοῦ δυστυχήματος ἦταν ἡ ταχύτητα μὲ τὴν ὁποία ἀνέβηκε στὴν ἐπιφάνεια. Ὁ ψαροκυνηγὸς πρέπει νὰ ξέρῃ ὅτι ὅσο βαθύτερα κατεβαίνει τόσο περισσότερο πρέπει νὰ ἀργοπορῇ στὸ ἀνέβασμα. Τὸ ἀντίθετο μπορεῖ νὰ τοῦ προκαλέσῃ λιποθυμία ἢ καὶ θάνατο. Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ ψαροκυνηγίου, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ μόνος. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι κίνδυνοι ἐξ ἴσου σοβαροί —ἀπώλεια θερμίδων ἀπὸ πολύωρη παραμονὴ μέσα στὸ νερό, κούραση τῆς καρδιᾶς ποὺ λειτουργεῖ σὲ τελείως ἀκατάλληλες συνθῆκες ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς θερμοκρασίας καὶ ἐπαρκείας ὀξυγόνου, ἴλιγγοι κλπ.

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ ξέρει τὸ πολὺ κοινό. Αὐτὴ τὴν ἄγνοια ἐπιδιώκει νὰ καταπολεμήσῃ σήμερα ἡ «Ἑλληνικὴ Ὁμοσπονδία Ἐρασιτεχνικῆς Ἁλιείας καὶ Ὑποβρυχίου Δραστηριότητος» πρόεδρος τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ναύαρχος κ. Βουτσαρᾶς καὶ γενικὸς γραμματεὺς ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Κ. Γούναρης. Ἡ προσωπικότης καὶ τῶν δύο ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ἐγγύηση γιὰ τὸ μέλλον τοῦ ἀθλήματος στὴν Ἑλλάδα. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ἔκανε ἡ Ὁμοσπονδία ἦταν νὰ συντάξῃ ἕνα σχέδιο νόμου τὸ ὁποῖο καλύπτει ὅλα τὰ ἀνησυχητικὰ σημεῖα τοῦ ἀθλήματος. Τὸ νομοσχέδιο ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη διασφάλιση ἀπὸ τὰ ἀτυχήματα. Συνοπτικὰ μπορεῖ νὰ ἀναφερθῇ ὅτι τὸ νομοσχέδιο ἀφοῦ περιορίζει τὴν ἡλικία τῶν ψαροκυνηγῶν (μόνον ὅσοι εἶναι ἄνω τῶν 21 θὰ μποροῦν νὰ κυνηγοῦν —ἀπὸ 16 ὡς 21 θὰ χρειάζεται εἰδικὴ ἄδεια) τονίζει ὅτι τὸ κυνήγι ἐπιτρέπεται σὲ ἀπόσταση μόνο ἄνω τῶν 100 μέτρων ἀπὸ χώρους δημοσίων λουτρῶν. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ἀντικανονικῶν ὅπλων (μὲ πυρίτιδα κλπ.) καὶ ὁρίζεται ὅτι τὰ ψαροντούφεκα δὲν πρέπει σὲ καμμιὰ περίπτωση νὰ ὁπλίζωνται στὴν ἀκτὴ ἀλλὰ μέσα στὴ θάλασσα. Ζητεῖται ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ναυτικοὺς ὁμίλους ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἄθλημα νὰ διαφωτίζουν τὰ μέλη τους ἐπάνω στοὺς κινδύνους ποὺ συνεπάγεται τὸ ὑποβρύχιο ψάρεμα. Τέλος τὸ νομοσχέδιο ἀναφέρεται ἀναλυτικὰ στὴν προστασία τῶν ὑποβρυχίων ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΚΑΤΑ 20% ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ

Εἶναι χρήσιμα ὅλα αὐτὰ καὶ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν τὸ ταχύτερο— ἴσως ἂν εἶχαν ἐφαρμοσθῆ νωρίτερα νὰ εἶχαν προληφθῆ ὡρισμένα δυστυχήματα. Ἀλλὰ πρέπει καὶ τὸ κοινὸ νὰ ἀντιληφθῇ τὶς δικές του εὐθύνες. Τὸ ψαροντούφεκο εἶναι θαυμάσιο σπὸρ καὶ ἡ πατρίδα μας ἰδεώδης χῶρος γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του. Οἱ Ἰταλοὶ ἐδήλωσαν σὲ ἕνα πρόσφατο τουριστικὸ συνέδριο ὅτι ἡ κίνησις τῶν ξένων στὴ χώρα τους αὐξήθηκε κατὰ 20% χάρις στὴν ὑποβρύχιο ἁλιεία. Οἱ ἀκτές μας δὲν ἔχουν τίποτε νὰ ζηλέψουν ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς Ἰταλίας ἢ τῆς Ἰσπανίας. Κανεὶς δὲν ξέρει πόσο θὰ κρατήσῃ αὐτὸς ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κοινοῦ γύρω ἀπὸ τὸ ψαροντούφεκο, ἀλλὰ ὅσο κι' ἂν κρατήσῃ πρέπει νὰ τὸν ἐκμεταλλευθοῦμε. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται κυρίως εἶναι νὰ πεισθῇ τὸ κοινὸ γιὰ τὴν σημασία τοῦ πράγματος. Οἱ Βούλγαροι καταβάλλουν ὑπεράνθρωπες προσπάθειες γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τὸ ἄθλημα στὴ χώρα τους καὶ συντηροῦν μὲ διάφορα τεχνητὰ μέσα τὰ ψάρια στὶς λίμνες καὶ στοὺς ποταμούς. Εἶναι λυπηρὸ ἀλλὰ στὴ χώρα μας συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔρριξαν γόνους ψαριῶν σὲ ἑλληνικὰ ποτάμια καὶ οἱ κάτοικοι τους κατάστρεψαν μὲ διάφορες ἐκρηκτικὲς ὗλες.

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΑΓΓΛΙΚΑ
Σωστὰ - Γρήγορα
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ
Πλήρης κατάρτισις
ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑ
Τυφλὸν σύστημα
∴
ΝΕΑΙ ΤΑΞΕΙΣ
ΙΟΥΛΙΟΥ
∴
Διεύθυνσις Σπουδῶν
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Π. Ι. ΝΑΝΟΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
Χαρ. Τρικούπη 20
Τηλ. 611.322

ΒΑΣΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Η.Ε.

Ἀθλιεστάτη ἐν Ἑλλάδι ἡ θέσις τῶν προσφύγων

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΕΙΣ ΛΥΡΙΚΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟΝ

Τοῦ κ. Σ. ΓΡΑΝΙΤΣΑ,
Ἀνταποκριτοῦ μας εἰς Νέαν Ὑόρκην = =

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ, Ἰούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Εἰς δημοσίευμα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὁμολογεῖ ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι πρόσφυγες ζοῦν ὑπὸ ἀθλιεστάτας συνθήκας καί, ἐμμέσως, ὅτι ἡ ἐν γένει οἰκονομία τῆς χώρας εὑρίσκεται εἰς δεινὴν κατάστασιν. Τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ πρόβλημα τῶν Προσφύγων ἐν Ἑλλάδι» ἐξεδόθη —κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τῆς Γεν. Γραμματείας τοῦ Ο.Η.Ε. — τῇ αἰτήσει τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐβασίσθη ἐπὶ στοιχείων τὰ ὁποῖα παρεσχέθησαν ἁρμοδίως.

«Πολλοὶ πρόσφυγες» —ἀναφέρεται σχετικῶς —«ζοῦν εἰς παράγκας εἰς πρωτόγονον ἐπίπεδον». Καὶ συνεχίζει ἡ ἐπίσημος ἑλληνικὴ δημοσίευσις: «Πρὸ ἐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπισκεφθῇ κανεὶς περίεργα συγκροτήματα καταυλισμῶν ὅπου ἀτυχεῖς οἰκογένειαι εὑρίσκοντο κουλουριασμέναι· μίαν ἀποθήκην καπνῶν, σκοτεινὴν καὶ ὑγράν, μὲ σαπισμένα δοκάρια ποὺ ἐχρησίμευεν ὡς κατοικία διὰ 90 παιδιά, ποὺ ζοῦσαν μέσα εἰς τοὺς διαδρόμους γεμάτους ἀρουραίους καὶ ἔντομα». Ἡ περιγραφὴ καθίσταται ἔτι (ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατὸν) ρεαλιστικωτέρα ὅταν ἀναφέρωνται «αἱ μπατανίαι ποὺ χωρίζουν οἰκογενείας», αἱ λαμαρῖναι ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς τοίχους καὶ τὴν σκέπην τῶν οἰκημάτων αὐτῶν, ὅπου «καὶ αὐτοὶ ἀκόμη ποὺ δὲν πάσχουν ἀπὸ νοσήματα τοῦ στήθους δυσκόλως ἀντέχουν τὴν ζέστην τοῦ θέρους καὶ τὸ κρύο τοῦ χειμῶνος».

Ἑκατοντάδες πρόσφυγες συρρέουν εἰς Ἑλλάδα κάθε μῆνα, ἀναφέρει τὸ φυλλάδιον. Καὶ ἡ Ἑλλὰς «τῆς ὁποίας ἡ ἐκβιομηχάνισις δὲν ἔχει προχωρήσει ἀρκετὰ» δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ ἐργασίαν εἰς τοὺς πρόσφυγας. Ἀλλὰ προσπάθεια καταβάλλεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ποία; Εἰς τὸν Ἅγ. Ἰωάννην τὸν Καρέα μετεκόμισαν εἰς νέα οἰκήματα 200 οἰκογένειαι τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1958 καὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους ἄλλαι 100. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων ὑπῆρξε τόσον ἐπιτυχὴς— κατὰ τὸ δημοσίευμα —ὥστε σήμερα ὑπάρχουν ἐκεῖ «δύο παντοπωλεῖα, ἕνα λαχανοπωλεῖον, ἕνα ξυλουργεῖον, ἕνα χασάπικον, ἕνας ἠλεκτρολόγος ἕνα σιδεράδικο, ἕνας ὑδραυλικὸς ἕνας ὑποδηματοποιός, ἕνα κουρεῖον καὶ ἕνα... περίπτερον». Παρ' ὅλην αὐτὴν τὴν «πρόοδον» —παραδέχονται οἱ συντάκται τοῦ φυλλαδίου —ὑπάρχουν ἀκόμη τραγικὰ ὑπολείμματα προσφύγων ποὺ ζοῦν ὑπὸ «ἀπάνθρωπους» ὅρους. Εἶναι οἱ ὑπερή[illegible] οἱ ἀνάπηροι, οἱ ἀνειδίκευτοι. Τί θὰ γίνῃ μὲ αὐτούς; Ἡ ἐπίσημος ἀπάντησις εἶναι: ἡ μόνη ἐλπὶς εἶναι νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὸν τουρισμόν! Δηλ. νὰ πωλοῦν εἰς τοὺς ξένους χειροτεχνήματα. Αὐτὸ θὰ συμβῇ μὲ τέτοιον τρόπον, προφανῶς, ὥστε καὶ ὁ τουρισμὸς νὰ ἐνισχυθῇ καὶ νὰ ἐκλείψῃ ἡ βρῶμα καὶ ἡ δυσωδία εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀτυχεῖς πρόσφυγες εὑρίσκονται σήμερον. Εἶναι δὲ τόση ἡ ἐξαθλίωσις τῶν προσφύγων ὥστε: μία οἰκογένεια ποὺ ζοῦσε σὲ καλύβα κτισμένη ἀπὸ χῶμα, χωρὶς παράθυρα, ὅταν μετεφέρθη εἰς νέον οἴκημα παρεπονέθη ὅτι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ εἰς τὸ μωσαϊκόν. «Εἶχαν συνηθίσει νὰ κοιμοῦνται στὸ χῶμα καὶ δὲν εἶχαν χρήματα ν' ἀγοράσουν στρῶμα», ἐξηγεῖ ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ποὺ εἶναι πλέον ἐπίσημος δημοσίευσις τῶν Ἡν. Ἐθνῶν.

Οἱ οἰκισμοὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων ἐγένοντο μὲ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Προσφύγων, μιᾶς σουηδικῆς δωρεᾶς καὶ μιᾶς μεγάλης δωρεᾶς τοῦ Ἱδρύματος Γκουλμπεκιὰν τῆς Λισαβῶνος. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἡ ποίησις. Τὸ φυλλάδιον καταλήγει, ἀφοῦ περιγράφει μὲ τὰ μελανώτερα νατουραλιστικὰ χρώματα τὸ αἶσχος τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν (κατωτέρας στάθμης καὶ τῶν στρατοπέδων διακομιδῆς —ὅπως ἀναφέρεται—) ὡς ἑξῆς: «Ἐκεῖ, εἰς τὴν πλαγιὰν τοῦ Ὑμηττοῦ ὑπάρχει ἕνας συμβολισμός. Ἐκεῖ, ὅπου ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς εἶχε τὸ περίφημο μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ ἀπὸ τὶς μέλισσές της καὶ ἡ σύγχρονη ποίησις ὕμνησε καὶ ἐτραγούδησε, εἶναι τὸ λίκνον μιᾶς νέας ἐλπίδος εἰς τὴν ἐποχήν μας».

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς λεπτομερείας, ποιητικὰς καὶ μή, οὐδὲν ἀναφέρεται περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσφύγων, τὰ κονδύλια οἰκονομικῆς βοηθείας, τὸ πρόγραμμα ἀποκαταστάσεως ἢ μεταναστεύσεως αὐτῶν, ἡ πιθανὴ ἀπορρόφησις των εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ ἄλλα ὀχληρὰ παρόμοια. Εὐτυχῶς, ὅμως, ὑπάρχει καὶ ὁ τουρισμός.

Σ. Ν. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΚΙΝΗΤΟΝ (ΑΘΗΝΩΝ) ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως πρὸς ἀγοράν, μεταξὺ Ὁμονοίας καὶ Συντάγματος (ἀποκλειομένων τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὸ νέον Πολεοδομικὸν Σχέδιον) κατὰ προτίμησιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας, Πανεπιστημίου, Σταδίου, Αἰόλου, μέχρις Εὐριπίδου Δεκτὴ καὶ ἀντιπαροχή. Πληροφορίαι: κ. ΠΑΝΟΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΝ Τηλ. 612-424 (10 π.μ. — 1.30 μ.μ. καὶ 6—7.30 μ.μ.).

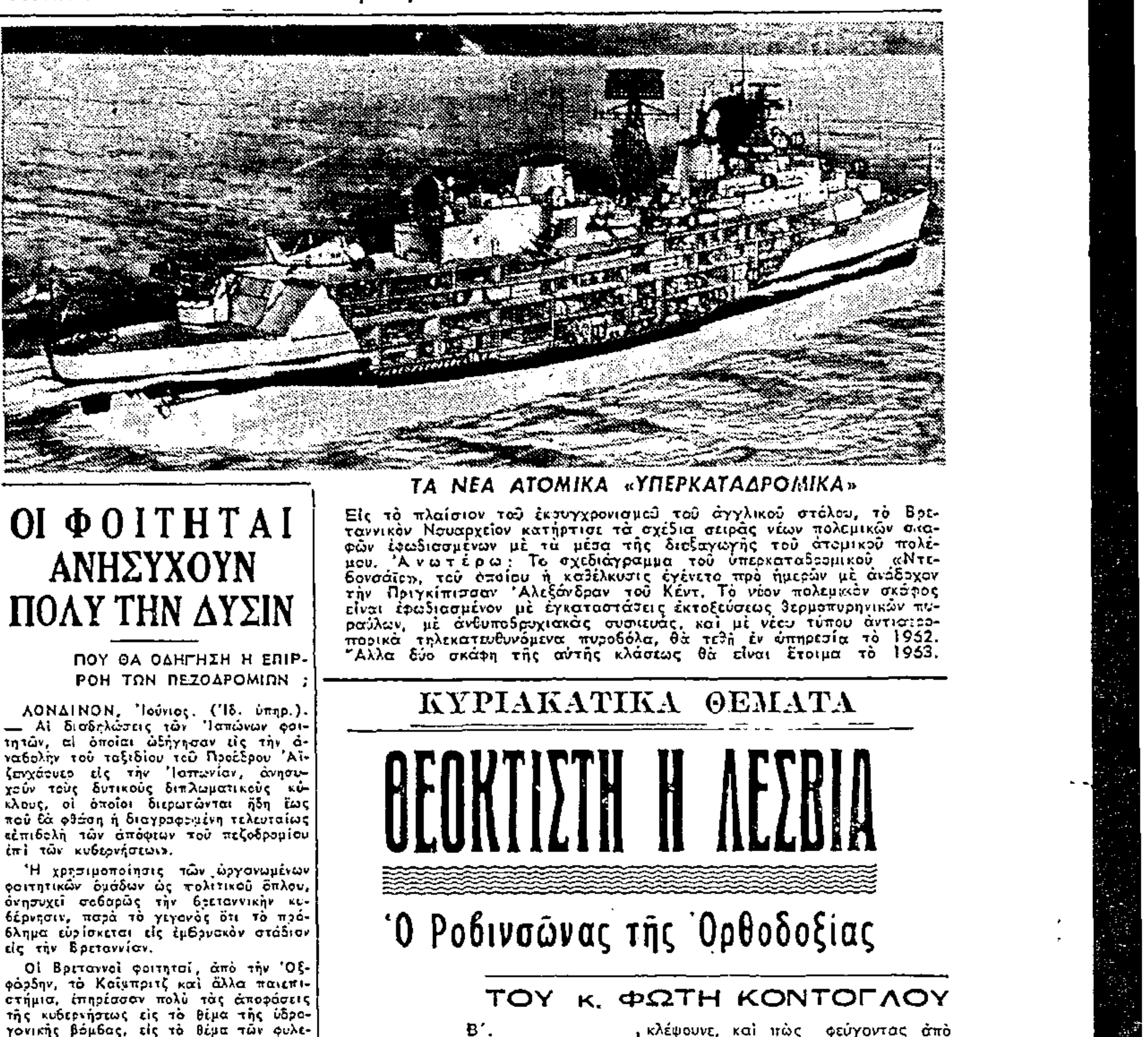

ΤΑ ΝΕΑ ΑΤΟΜΙΚΑ «ΥΠΕΡΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΑ»

Εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, τὸ Βρεταννικὸν Ναυαρχεῖον κατήρτισε τὰ σχέδια σειρᾶς νέων πολεμικῶν σκαφῶν ἐφωδιασμένων μὲ τὰ μέσα τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἀτομικοῦ πολέμου. Ἀνωτέρω: Τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ ὑπερκαταδρομικοῦ «Ντεβονσάϊρ», τοῦ ὁποίου ἡ καθέλκυσις ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν μὲ ἀνάδοχον τὴν Πριγκίπισσαν Ἀλεξάνδραν τοῦ Κέντ. Τὸ νέον πολεμικὸν σκάφος εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ ἐγκαταστάσεις ἐκτοξεύσεως θερμοπυρηνικῶν πυραύλων, μὲ ἀνθυποβρυχιακὰς συσκευὰς καὶ μὲ νέου τύπου ἀντιαεροπορικὰ τηλεκατευθυνόμενα πυροβόλα, θὰ τεθῇ ἐν ὑπηρεσίᾳ τὸ 1962. Ἄλλα δύο σκάφη τῆς αὐτῆς κλάσεως θὰ εἶναι ἕτοιμα τὸ 1963.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ ΠΟΛΥ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ

ΠΟΥ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΗ Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΩΝ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Αἱ διαδηλώσεις τῶν Ἰαπώνων φοιτητῶν, αἱ ὁποῖαι ὡδήγησαν εἰς τὴν ἀναβολὴν τοῦ ταξιδίου τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἀνησυχοῦν τοὺς δυτικοὺς διπλωματικοὺς κύκλους, οἱ ὁποῖοι διερωτῶνται ἤδη ἕως ποῦ θὰ φθάσῃ ἡ διαγραφομένη τελευταίως «ἐπιβολὴ τῶν ἀπόψεων τοῦ πεζοδρομίου ἐπὶ τῶν κυβερνήσεων».

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὠργανωμένων φοιτητικῶν ὁμάδων ὡς πολιτικοῦ ὅπλου, ἀνησυχεῖ σοβαρῶς τὴν βρεταννικὴν κυβέρνησιν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ πρόβλημα εὑρίσκεται εἰς ἐμβρυακὸν στάδιον εἰς τὴν Βρεταννίαν.

Οἱ Βρεταννοὶ φοιτηταί, ἀπὸ τὴν Ὀξφόρδην, τὸ Καίμπριτζ καὶ ἄλλα πανεπιστήμια, ἐπηρέασαν πολὺ τὰς ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ θέμα τῆς ὑδρογονικῆς βόμβας, εἰς τὸ θέμα τῶν φυλετικῶν ταραχῶν εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν καὶ ἔχουν δημιουργήσει σοβαρὰς δυσχερείας εἰς τὰ θέματα τῆς Κύπρου καὶ τῆς Μάλτας.

Μόνον κατὰ τοὺς ὀλίγους τελευταίους μῆνας οἱ φοιτηταὶ ἀνέτρεψαν δύο κυβερνήσεις: Τὴν κυβέρνησιν Σύγκμαν Ρῆ εἰς τὴν Κορέαν καὶ τὴν κυβέρνησιν Μεντερὲς εἰς τὴν Τουρκίαν. Οἱ φοιτηταὶ ἐπίσης ἐπηρεάζουν τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Ἀλγερινόν, ἐνῶ εἰς τὸν Παναμᾶ εἰσέρχονται εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ζώνην καὶ ἀπαιτοῦν τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ἀμερικανῶν.

Οἱ διπλωματικοὶ παρατηρηταὶ φοβοῦνται ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τῶν φοιτητῶν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν χωρῶν των θὰ αὐξάνῃ συνεχῶς κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΟΚΤΙΣΤΗ Η ΛΕΣΒΙΑ

Ὁ Ροβινσῶνας τῆς Ὀρθοδοξίας

ΤΟΥ κ. ΦΩΤΗ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

Β΄.

Τριανταπέντε χρόνια περάσανε ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ ἀπόμεινε ὁλομόναχη ἡ Θεοκτίστη στὸ ρημονήσι τῆς Πάρου, χωρὶς νὰ μάθῃ κανεὶς τί ἀπόγινε, ζοῦσε ἢ πέθανε. Μὰ καὶ κανένας δὲν ἤξερε πὼς βρισκότανε ζωντανὸς ἄνθρωπος ἀπάνω σὲ κεῖνο τὸ ξεχασμένο νησί. Φαίνεται πὼς κ' οἱ κουρσάροι δὲν ξαναπήγανε, γιατὶ εἴχανε καλύτερες φωλιὲς ποὺ τρυπώνανε, σὲ ἄλλα νησιά, καὶ βρίσκανε καλύτερες βίγλες γιὰ νὰ παραφυλάγουνε τὰ καράβια ποὺ περνούσανε κοντήτερα στὴν Ἀνατολή.

Στὰ τριανταπέντε χρόνια, ἔτυχε νὰ στείλῃ ἀπὸ τὴν Πόλη ὁ βασιλιὰς Λέοντας καράβια μὲ στρατὸ γιὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Ἄραβες ποὺ βαστούσανε τὴν Κρήτη, κι' ἀπὸ κεῖ κουρσεύανε πολιτεῖες καὶ χωριά, ὅπως εἴδαμε πὼς ἔκανε ὁ Νίσσυρης στὴ Μήθυμνα. Ἀρχηγὸς ἀπάνω στὰ καράβια διωρίστηκε ἕνας καλὸς πολεμιστής, Ἡμέριος τ' ὄνομά του. Ἀνάμεσα στὴ συνοδεία του βρέθηκε κι' ὁ Συμεὼν ὁ Μεταφραστής, σπουδασμένος συμβουλάτορας τοῦ βασιλέα, ποὺ εἶχε γράψει πολλοὺς βίους τῶν ἁγίων.

Σὰν νὰ ἤτανε ἀπὸ θεϊκὴ οἰκονομία καὶ βρέθηκε μέσα σὲ κεῖνα τὰ καράβια ὁ Συμεών, γιὰ νὰ γράψῃ τὸν παράδοξο βίο τῆς ἁγίας Θεοκτίστης. Γιατί, σὰν φτάξανε κοντὰ στὴ Νιό, ὁ καιρὸς φουρτούνιασε, καὶ στενευτήκανε νὰ ποδίσουνε στὴν Πάρο. Καὶ σὰν βγήκανε στὴ στεριά, πήγανε νὰ προσκυνήσουνε τὴ φημισμένη ἐκκλησιὰ τῆς Ἑκατοπυλιανῆς, ποὺ τὴν εἴχανε ἀκουστά τους. Ἐκεῖ ποὺ βλέπανε τὰ χαλάσματα κι' ἀπορούσανε σὲ τί κατάσταση εἶχε καταντήσει ἐκεῖνο τὸ ἐξαίσιο χτίριο, εἴδανε ἄξαφνα νἄρχεται κατὰ τὸ μέρος τους ἕνας καλόγερος, σκελετωμένος, κίτρινος καὶ ξυπόλητος, μ' ἕνα ράσο ἀπὸ γιδότριχα. Αὐτὸς δὲν θέλησε νὰ τοὺς πῇ πῶς βρέθηκε σὲ κεῖνο τὸ μέρος, μοναχὰ τοὺς εἶπε, σὰν τὸν ρωτήσανε, πὼς τὸ μαρμαρένιο κιβώριο ποὺ σκέπαζε τὴν ἁγία Τράπεζα τὸ εἴχανε σπάσει οἱ κουρσάροι τοῦ Νίσσυρη, θέλοντας νὰ τὸ πάρουνε γιὰ νὰ τὸ πᾶνε στὴν Κρήτη. Καὶ πὼς δὲ μπορέσανε νὰ τὸ κλέψουνε, καὶ πὼς φεύγοντας ἀπὸ τὴν Πάρο, τὸ καράβι τοῦ Νίσσυρη τσακίστηκε στ' ἀκρωτήρι τῆς Εὔβοιας τὸ λεγόμενο Ξυλοφάγος (τὸν σημερινὸ Κάβο - Ντόρο), καὶ πνίγηκε κεῖνος ὁ χριστιανομάχος Νίσσυρης μαζὶ μὲ τοὺς ληστοσυντρόφους του.

Τοὺς εἶπε κι' ἄλλα πολλὰ ὁ γέροντας, μάλιστα τοὺς εἶπε πὼς θὰ φτάνανε στὴν Κρήτη τὴν Τρίτη καὶ πὼς θὰ νικήσουνε τοὺς Ἄραβες, καθὼς κι' ἄλλα περιστατικά, ποὺ γινήκανε ὅπως τὰ προεῖπε.

Τοὺς εἶπε ἀκόμα καὶ τούτη τὴν ἱστορία, ποὺ τὴν ἔγραψε ὁ Συμεών, σὰν γύρισε στὴν Πόλη:

«Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, εἶπε, ἤρθανε στὴν Πάρο κάποιοι κυνηγοὶ ἀπὸ τὸν Εὔριπο (Εὔβοια) γιὰ νὰ κυνηγήσουνε ἐλάφια κι' ἄλλα ἀγρίμια, κ' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μοῦ εἶπε τούτη τὴ γλυκύτατη ἱστορία: Μιὰ μέρα, μοῦ εἶπε, ἦρθα σ' αὐτὸ τὸ νησὶ μὲ κάποιους συντρόφους γιὰ νὰ κυνηγήσουμε, ὅπως τώρα. Ἐγὼ χώρισα ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ πῆγα νὰ προσκυνήσω στὴν ἐκκλησιὰ τῆς Παναγίας. Μπαίνοντας μέσα, εἶδα μέσα σ' ἕναν λάκκο λίγα λουμπινάρια, δηλαδὴ λούπινα, ποὺ κάνει πολλὰ τοῦτος ὁ τόπος. Εἶπα μέσα μου μήπως βρίσκεται στὸ νησὶ κανένας ἅγιος ἀσκητής, καὶ κύτταξα στόνα καὶ στ' ἄλλο μέρος τῆς ἐκκλησιᾶς.

Ἐκεῖ ποὺ κύτταζα, βλέπω στὸ δεξιὸ μέρος τῆς Ἁγίας Τράπεζας ἕνα κομμάτι ψιλὸ πανὶ σὰν τὴν τσίπα τῆς ἀράχνης, ποὺ τὸ σάλευε ὁ ἀγέρας, καὶ θέλησα νὰ πάγω κοντήτερα γιὰ νὰ δῶ καλὰ τί ἤτανε. Μὰ ἄκουσα μιὰ φωνὴ ποὺ μοῦ λεγε «Στάσου, ἄνθρωπε, μὴν πλησιάσῃς, γιατὶ εἶμαι μιὰ γυναίκα γυμνή, καὶ ντρέπουμαι». Ἐγὼ ἀπὸ τὸν φόβο μου θέλησα νὰ φύγω, γιατὶ τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς μου σηκωθήκανε σὰν τ' ἀγκάθια, κ' ἔτρεμα ἀπὸ τὸν φόβο μου.

Μὰ στάθηκα, καὶ σὰν ἦρθα λίγο στὰ σύγκαλά μου, τὴ ρώτησα ποιὰ ἤτανε κι' ἀπὸ ποῦ; Κ' ἐκείνη μοῦ εἶπε: «Ρίξε μου, σὲ παρακαλῶ, κανένα ροῦχο νὰ σκεπαστῶ, κ' ἔπειτα θὰ σοῦ πῶ ὅ,τι εἶναι θέλημα Θεοῦ νὰ μάθῃς». Τότε τῆς ἔρριξα τὸ πανωφόρι μου, κι' ἀφοῦ τὸ φόρεσε, πρῶτα ἔκανε τὸν σταυρό της καὶ τὴν προσευχή της, γιὰ νὰ μὴ νομίσω πὼς εἶναι κανένα φάντασμα, κ' ὕστερα ἦρθε κοντά μου. Ἐγὼ σὰν εἶδα ἕνα τέτοιο θέαμα, ἔφριξα. Γιατί, ἔβλεπα μὲν πὼς ἤτανε γυναίκα, ἀλλὰ δὲν ἔμοιαζε μὲ ἄνθρωπο, ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἀπάνω της σάρκα ὁλότελα, παρὰ μοναχὰ τὸ πετσὶ μὲ τὰ κόκκαλα, κι' αὐτὸ μαῦρο κι' ἄσκημο. Οἱ τρίχες τῶν μαλλιῶν της ἤτανε κάτασπρες, καὶ τὸ πρόσωπό της ἀλλαγμένο, δίχως ὕλη ὁλότελα, σὰν ἴσκιος ἀπὸ ἄνθρωπο. Κι' ἀπὸ τὸν πολὺ τὸν φόβο μου ἔπεσα χάμω προύμυτος, καὶ τὴν παρακαλοῦσα νὰ μὲ βλογήσῃ. Καὶ κείνη, σήκωσε τὰ χέρια της καὶ τὰ μάτια της κ' ἔκανε προσευχὴ μυστικά, κ' ὕστερα μοῦ εἶπε: «Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ποὺ Ἐκεῖνος σὲ ὡδήγησε σὲ μένα τὴν τιποτένια, γιὰ νὰ σοῦ ἱστορήσω τὴ ζωή μου».

«Μάθε λοιπὸν πὼς εἶμαι ἀπὸ ἕνα χωριὸ τῆς Μυτιλήνης λεγόμενο Μήθυμνα, καλογραῖα τὴν τάξη, Θεοκτίστη τὸ ὄνομα. Καὶ τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουνα μικρή, τελευτήσανε οἱ γονιοί μου. Τότε ἐγὼ ἐπῆγα σ' ἕνα γυναικεῖο μοναστήρι καὶ κουρεύθηκα μοναχή. Καὶ σὰν ἤμουνα δεκαοχτὼ χρονῶν, εἶχα πάει τὸ Πάσχα στὸ χωριό μου γιὰ νὰ δῶ μιὰ ἀδελφή μου ποὺ εἶχα παντρεμένη. Καὶ τὴν ἴδια νύχτα ἤρθανε οἱ Ἄραβες ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ σκλαβώσανε ὅλους τοὺς χωριανούς μου, καὶ μαζί τους κ' ἐμένα. Καὶ βάζοντάς μας στὰ καράβια τους, φύγαμε ἀπὸ κεῖ καὶ φτάξαμε σὲ τοῦτο τὸ νησί. Σὰν ἀράξαμε, ὁ ἀρχηγός τους ὁ Νίσσυρης πρόσταξε νὰ μᾶς βγάλουνε ἔξω, γιὰ νὰ λογαριάσῃ πόσα ἀξίζαμε. Ἐγὼ τότε ἔκανα πὼς δίψασα καὶ πὼς πῆγα νὰ πιῶ, κι' ἀφοῦ ξεμάκρυνα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐμπῆκα στὸ δάσος καὶ περπάτησα μὲ τόση βία, ποὺ καταξέσκισα τὰ πόδια μου ἀπὸ τὶς πέτρες κι' ἀπὸ τὰ ξύλα. Στὸ τέλος, ἔπεσα χάμω σὰν πεθαμένη, μὴ μπορώντας νὰ σταθῶ ὄρθια ἀπὸ τοὺς πόνους. Τὸ πρωΐ, εἶδα τοὺς σαρακηνοὺς νὰ φεύγουν, κι' ἀπὸ τὴ χαρά μου ξέχασα τοὺς πόνους.

»Εἶναι τώρα τριανταπέντε χρόνια καὶ περισσότερο, ποὺ κατοικῶ ἐδῶ, κι' ἡ τροφή μου κατὰ πρῶτο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ κ' ἡ βοήθεια τῆς Παναγίας Θεοτόκου, καὶ κατὰ δεύτερο τὰ λουμπινάρια καὶ τὰ χόρτα. Κ' ἐπειδὴ ξεσκισθήκανε τὰ ροῦχα μου καὶ λυώσανε, μὲ ντύνει καὶ μὲ σκεπάζει ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ποὺ κυβερνᾷ καὶ κρατᾷ τὰ πάντα».

Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια ἡ ἁγία, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ καὶ ἡσύχασε λίγο. Ὕστερα, μοῦ εἶπε πάλι: «Ὅσα ἔπαθα ὡς τὰ σήμερα, σοῦ τὰ διηγήθηκα μὲ βραχυλογία, ἄνθρωπε. Ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ κάνῃς τούτη τὴν χάρη, γιὰ τὸν Κύριο. Ξεύρω πὼς θἄρθῃς κι' ἄλλη φορὰ μὲ τοὺς συντρόφους σου γιὰ νὰ κυνηγήσετε. Λοιπόν, σὰν ξανάρθετε, πὲς σὲ κανέναν ἱερέα νὰ μοῦ φέρῃ μιὰ μερίδα ἀπὸ τὸ δεσποτικὸ Σῶμα γιὰ νὰ κοινωνήσω, καὶ μὴν πῇς σὲ κανέναν ἄλλον τίποτα γιὰ μένα».

Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, μοῦ ἔδωσε τὴν εὐχή της, κ' ἐγὼ τῆς ἔδωσα ὑπόσχεση νὰ κάνω ὅσα μοῦ παράγγειλε. Ὕστερα, τῆς ἔκανα μετάνοια, κ' ἔφυγα.

Σὲ λίγον καιρό, ἤρθαμε πάλι ἐδῶ, ὅπως εἶχε πῇ ἡ ἁγία, καὶ τῆς ἐφέραμε τὰ ἅγια Μυστήρια. Ἀλλὰ δὲν τὴ βρήκαμε, ἢ γιατὶ εἶχε πάει σὲ κανένα ἄλλο μέρος τοῦ νησιοῦ, ἢ γιατὶ κρύφθηκε ἐπειδὴ ἤτανε κι' ἄλλοι μαζί μου, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴ δοῦνε. Σὰν φύγανε ὅμως οἱ ἄλλοι συντρόφοι μου γιὰ νὰ κυνηγήσουνε, βλέπω τὴν ἁγία μπροστά μου, φορεμένη τὸ ροῦχο ποὺ τῆς εἶχα δώσει. Σὰν εἶδε τὰ ἅγια Μυστήρια ποὺ βαστοῦσα, ἔπιασε κ' ἔκλαιγε ἀπὸ τὴ χαρά της. Καὶ σὰν κοινώνησε, εἶπε: «Νῦν ἀπολύεις τὴν δούλην σου, Δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν Σου. Τώρα ποὺ ἔλαβα τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μου, ἂς πάγω ὅπου προστάξει ἡ παντοδυναμία Σου».

Αὐτὰ εἶπε, κι' ἀφοῦ σήκωσε τὰ χέρια της καὶ τὰ κράτησε ὑψωμένα πολλὴ ὥρα, ἔκανε τὴν προσευχή της νοερά. Κ' ἐγώ, ἀφοῦ ἐπῆρα τὴν εὐχή της, ἔφυγα.

Καθήσαμε στὸ νησὶ λίγες μέρες καὶ κάναμε καλὸ κυνήγι. Καὶ πρὶν νὰ φύγουμε, γύρισα πάλι στὴν ἐκκλησία, γιὰ νὰ πάρω τὴν εὐλογία τῆς ἁγίας Θεοκτίστης, γιὰ βοήθειά μου στὸ ταξίδι μας. Ἀλλά, μπαίνοντας μέσα στὴ ρεπιασμένη ἐκκλησιά, τὴν εἶδα νὰ κείτεται νεκρή, στὸν τόπο ποὺ τὴν εἶχα βρῇ πρωτήτερα, μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, καὶ τυλιγμένη μὲ τὸ [illegible] ποὺ τῆς εἶχα δώσει. Τότε [illegible] καταγῆς, κλαίγοντας καὶ [illegible] ἐκεῖνο τ' ἁγιασμένο καὶ παρθενικὸ καὶ ἄσπιλο λείψανο. Ἔπειτα βγῆκα ἔξω καὶ φώναξα τοὺς συντρόφους μου, κι' ἀφοῦ ἀνάψαμε κεριὰ καὶ λιβάνια καὶ ψάλλαμε τὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία, τὴ θάψαμε στὸν ἴδιον τόπο ποὺ τὴ βρήκαμε».

ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

Ἕτοιμα φορέματα
παντελόνια ἀνσάμπλ, σόρτς
σὲ πλουσία συλλογὴ καὶ
μοντέρνα ὑφάσματα

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ